

1	Miser Catulle, desinas ineptire	ineptire durchdrehen
	et, quod vides perisse, perditum ducas!	<i>Ergänze: id, quod</i>
3	Fulsere quondam candidi tibi soles,	fulgēre (<i>Perf.</i> : fulsī) strahlen fulsēre = fulsērunt candidus glänzend
	cum ventitabas, quo puella ducebat	ventitāre immer wieder gehen <i>Ergänze: te ducebat</i>
5	amata nobis, quantum amabitur nulla.	nōbīs <i>hier</i> : von mir
	Ibi illa multa cum iocosa fiebant,	iocōsa <i>Pl. n.</i> die Freuden
7	quae tu volebas nec puella nolebat,	
	fulsere vere candidi tibi soles.	
9	Nunc iam illa non vult: Tu quoque, impotens, noli	impotēns der zügellose Mensch
	nec, quae fugit, sectare nec miser vive,	<i>Ergänze: puellam, quae</i> sectārī <i>m. Akk. jmdm.</i> nachlaufen
11	sed obstinata mente perfer! Obdura!	obstinātus fest obdūrāre hart sein
	Vale, puella! Iam Catullus obdurat	valē Leb wohl!
13	nec te requiret nec rogabit invitam.	
	At tu dolebis, cum rogaberis nulla.	nūlla <i>hier</i> : überhaupt nicht
15	Scelesta, vae te! Quae tibi manet vita?	scelestus verrucht vae tē Wehe dir!
	Quis nunc te adibit? Cui videberis bella?	bellus schön
17	Quem nunc amabis? Cuius esse diceris?	Cuius esse dicēris? Wem, wird man sagen, gehörst du?
	Quem basiabis? Cui labella mordebis?	bāsiāre küssen labellum die Lippe mordēre beißen
19	At tu, Catulle, destinatus obdura!	destinātus fest entschlossen